

عنوان مقاله:

بررسی بعد زیست محیطی توسعه پایدار شهری مطالعه موردی: کلانشهر تهران

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری با رویکرد پدافند غیر عامل در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حسین فرهادی خواه - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران

مژگان سالاری خالص - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار، فرایندی است که ضمن توجه داشتن به رشد اقتصادی، عدالت اجتماعی و پایداری منابع زیست محیطی را نیز موردتأکید قرار می دهد. قبل از انقلاب صنعتی (1750 م)، رابطه انسان و محیط طبیعی متعادل بوده و به نوعی توسعه پایدار بر آنحاکم بوده است. اما بعد از انقلاب صنعتی با توجه به دستیابی بشر به فنون و ابزارهای جدید، افزایش جمعیت و گسترش ایده‌مصرف انبوه، روز به روز تعادل بین بشر و محیط طبیعی، به زیان محیط طبیعی بهم خورده است. این عدم تعادل در محیط های شهری، بخصوص کلان شهرها بروز بیشتری داشته است و مشکلات فراوانی، از جمله مشکلات زیست محیطی را به همراه داشته است. در نتیجه، در نیم قرن اخیر (1970 م)، توسعه پایدار به عنوان کلیدی ترین مفهوم وارد مدیریت و برنامه ریزی شهری شده است. هدف اصلی از این مقاله، ضمن ارائه مختصر از مبانی و مفاهیم توسعه پایدار، به بررسی بعد زیست محیطی توسعه پایدار در شهر تهران می پردازد. روش تحقیق در این مقاله، با توجه به ماهیت نظری آن، توصیفی تحلیلی بوده و برای گردآوری اطلاعات -از روش اسنادی کتابخانه ای استفاده شده است. براساس نتایج این تحقیق، تهران امروزه با مشکلاتی فراوان زیست محیطی نظیر -آلودگی هوا، آلودگی خاک، آلودگی آب، آلودگی صوتی و.... دست و پنجه نرم می کند که هرساله زیان های جانی و مالی فراوانی به مردم و دولت تحمیل می کند، که میزان آلودگی های زیست محیطی در جنوب، جنوب غرب و جنوب شرق بیشتر از سایر قسمتهای تهران می باشد. بنابراین هر طرح و برنامه ای برای این شهر باید با دید سیستمی و رعایت اصول توسعه پایدار همراه باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار شهری، محیط زیست، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/366280>

